

[Formanden]

Formanden:

På givne foranledning skal jeg meddele, at det er tanken at føre debatten til ende i dag, dog selvfølgelig kun så længe der er ordførere eller medlemmer i salen.

Tyroll (VS):

Det spørgsmål, man må stille sig selv i denne debat, er, hvorvidt regeringen har vilje til at løse arbejdsløshedsproblemerne, og desuden, om den har evne til det. Jeg mener efterhånden, at vi må sige, at svaret er et klart nej. Regeringens politik og udspil på en række områder viser det. Det er områder som den generelle økonomiske politik, handels- og erhvervspolitiske foranstaltninger, beskæftigelsespolitikken i den offentlige sektor og arbejdsmarkedspolitikken generelt, herunder arbejdsløshedspolitikken.

Regeringens økonomiske politik er præget af hårdhændede angreb på arbejderklassen, for på arbejderklassens bekostning at reorganisere det kapitalistiske system, den kapitalistiske økonomi, og det vil sige at øge profitten. Vi fik jo et klart udsagn fra hr. Kjeld Olesen om, at det er det, der er meningen.

Hovedlinjerne i socialdemokratiets krisepolitik er altså indkomstpolitik eller lønpolitik, erhvervsstøtte og massearbejdsløshed gentaget i det uendelige. Overskud og vækst i kapitalen bliver fastholdt som den overordnede målsætning i stedet for at overveje, hvilke kollektive værdier vi kunne bruge den udstødte arbejdskraftreserve til at producere. Men sådan vil det jo altid være i det kapitalistiske system, og lige netop derfor er det klart, at regeringen ikke har hverken viljen eller evnen til at løse arbejdsløshedsproblemerne. En løsning forudsætter et brud med det kapitalistiske samfundssystems økonomiske system, og det vil hverken regeringen eller socialdemokratiet. Nej, man fortsætter angrebet på reallønnen. Ved forhøjelse af momsen, de stigende kommunale skatter kombineret med allerede stedefundne udhuling fremkalder man et fald på 6-7 pct. i reallønnen.

Nye erhvervstilskud i milliardklassen skal hjælpe til at eksportere krisen. Man har jo så gode erfaringer med erhvervslivets omfattende udnyttelse af de eksisterende tilskudsordninger. Er der så tegn på, at disse tilskud

øger beskæftigelsen? De er svære at få øje på.

Resultaterne af indkomstpolitik og finanspolitiske stramminger har været, at arbejdsløsheden fra første halvår 1977 til første halvår 1978 steg med 33.000 på årsbasis, og det på trods af, at lønudgiften pr. produceret enhed i perioden fra 1975 til 1977 inklusive er faldet med gennemsnitlig 2 pct. sammenlignet med vores handelspartnere. Et gedigent internationalt skruetrækkeri gennemført af socialdemokratiet.

Arbejdsløshedsudviklingen fortsættes. Regeringens politik medfører med sikkerhed, at yderligere 25.000 udstødes fra arbejdsmarkedet ud over dem, der i forvejen ville blive det. Denne vurdering er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, det økonomiske råd og Socialistiske Økonomer enige om. Den er blevet lagt frem. VS kan kun erklære sig enig med hr. Grünbaum i nøjagtig de vurderinger, som han den 8. september 1978 lagde frem ved tredjebehandlingen af forslaget om momsforhøjelsen. Det er en reaktionær økonomisk politik, der ikke giver os håb om at komme ud af de forfærdelige forhold, vi har, med en stadig stigning i arbejdsløsheden, sagde han dengang.

Hvad siger prognoserne? De sidste, vi har fra arbejdsdirektoratet, forudsiger, at tallet i første kvartal 1979 vil komme op på 228.400 arbejdsløse. I dette tal er der taget højde for, siges der, momsforhøjelsen og jobtilskudsordningen.

Men hermed stopper de dystre udsigter jo ikke. Selv i LO er man klar over dette. LO-sekretær Bent Nielsen skriver i LO-Bladets nr. 21 om teknologiske fyresedler og den teknologiske kvælningsdød, som han kalder det. Det dækker over den omfattende udstødning fra arbejdsmarkedet, der fremkommer som følge af indførelse af ny teknologi og rationaliseringer i produktionen, en udvikling, der sætter spørgsmålstegn ved, om tilgangen til arbejdsmarkedet på 200.000 over de næste 10 år kan absorberes.

Hver dag udstødes arbejdere på grund af ny teknik. De voldsomste eksempler på en sådan udvikling kan nok findes i udlandet. Fra Sverige kan nævnes eksemplet med Volvo-Torslanda, der har reduceret arbejdsstyrken med ca. 1.500 inden for de sidste to år og regner med en yderligere reduktion i løbet af 1 år. Indførelsen af datateknologi på